

GORE SRCA

»Svjetlost će danas
zasjati nad nama, jer
nam se rodi Gospodin.
Ime je Njegovo: Divo,
Bog, Vladar mira, Otkaj
budućeg vijeka,
(Izai, 9, 2 — 6)
Iz Utazaj II, sv. Misa
na Božić.

VJERSKI TJEDNIK

GOD. VI

ZAGREB, 25. PROSINCA 1951.

BROJ 40

Božićne čežnje

Ljubi bližnjega svoga

Kako su slatke i drage adventske uspomenice iz našega djetinjstva. Opajale su ih čeznutljive pjesmice za dolaskom Spasiteljevim. A pjevali smo ih i po našim domovima i rano ujutro po našim crkvama kod »Zornica«. Naročito bi to bile po nedjeljama. Ona bi si kao najveće tajne šaputali u uho ono, što bi željeli, da nam donese na Badnjak »Malj Isusek«. A vani bi često slijukao vjeter. Donosio bi hladne večeri i jutro. I snijegom zametavao puteve i staze to jače, što se više bližilo tako nam dragi Božić.

A mi bismo tako lako ustajali rano ujutro. Zurili se u crkvu. Gazili prve korake preko novopadalog snijega. Sa svijećom ili bakljicom u ruci rasvijetljivali bismo snijegom zameteni put. I prozori crkve bi bili gotovo obloženi sniježnim zametima. Tek bi na njihovim vrhuncima prodirače osvjetljenje iznutra, pa nam se činilo kao neko daleko, daleko i tajanstveno svjetloćuanje. A onda bi zabrjule orgulje: »Padaj s neba, roso sveta, padaj s rajске visine... Otvori se, zemljo mila, da iz plodna tvoga krila... Svemu svijetu klike spas... To se sve obnavlja naročito danas u našim dušama.

Jest danas, da svemu svijetu nikne spas! Ne misle tako i ne žele to samo oni, koji u ropstvu u dalekim tudim zemljama čekaju za svojim domovima i za onim slatkim adventskim uspomenu svoga djetinjstva. Tako misli danas cijeli svijet. Svi čekaju za spasenjem i mirom, koji su tako lijepo navještivali Anđeli u prvoj božićnoj noći: »Mir ljudima na zemlji! Ali su prije toga pjevali: »Slava Bogu na visin! Ovo jedno bez drugoga ne može biti.

I zato je potrebno, da i mi danasnji ljudi podemo opet tražiti Spasitelja i da za Njim čeznemo kao što su to činili i prije dvije tisuće godina. I još se kraj toga moramo zamisliti u to, da i danas Crkva svoju crkvenu godinu započinje Adventom, čeznućem za Spasiteljem i tako se pripravlja na božićne blagdane. Zašto to? Eto zato, što čovjek mora sve ono, što je sveto, svrhnaravno, jedine vječno vrijedno, pa tako i svoj spas i mir, najprije obuhvatiti svojom žarkom čežnjom. I ako je ta čežnja tako jaka, da je gotovo neizdrživa, tada će čovjek u to svrhu činiti dobra i svrhnaravna djela i žrtve, koja će ga voditi k pravom miru i spasenju. I to miru najprije u svojoj duši. O kad bi tako činili svi ljudi, koji svijetu propovijedaju mir i žele uistinu spas! Mir bi naj-

prije duboko zasadili u svojoj duši, a onda u srcima drugih, svoje okoline i dalje.

Mir nije kao neka tvrđava, koju treba trajno osvojiti samo jednom navalom i nekom kolektivnom vojskom. Mir je prije svega kao građevina, koja se gradi iz mnogih pojedinih opeka u jednu zajednicu, da se tako izgradi cjelina podobna za mirno stanovanje mnogima. Zato ga treba čežnjom i djelom izgrađivati najprije u pojedinoj duši. Onda će se lako izgraditi u cijelom svijetu. Anđeli ga navještaju u božićnoj noći mnogima, ali onima, koji su doista dobre volje i plemenitih nakana. Ti bi ga onda lako izgradili u svijetu.

To eto znači anđeoska pjesma božićne noći. I nju u tom smislu još uvijek kao adventsku čežnju pjevamo s Anđelima. Samo s njom i po njoj dolazi Božić, kralj mira i pomirenja svijtu sa svima.

Često se događa, da Gospodin dopušta, da se takva čežnja bude u čovjeku tek poslije teške patnje, u kojoj nam se čini, da se sakrila adventska zvijezdica. No treba da znadem, što je tamnija noć, to jasnije svijetle zvijezde na nebeskom svodu. Fa tako biva katkada i kod nas; u teškoćama jasnije nam zasvijetli zvijezda.

Tako se nekako dogodilo i »Mudracima s Istoka«. Oni su pošli iz dalekih zemalja da potraže novorođenoga Spasitelja. Zvijezda, rijetke svjetlosti, vodila je njihovo čeznutljivo srce i oči, koje su tražile Spasitelja. Njihova čežnja za Spasiteljem bila je veća, negoli njihova ljubav za njihovim domom i njihovim bogatstvom. Njihova pozornost i vjera nije bila manja, negoli njihova čežnja. Zato se nisu smeli, kad

im se zvijezda načas sakrila niti se nisu iznenadili ni smatrali prevarenima, kad su u Betlehemu našli siromaknoga božanskoga Dijete umjesto očekivanoga kraljevskoga sina. U njima je udaralo iskreno djetinje srce i u njihovim sijedim i ćelavim glavama je živo nepokvareni djetinji osjećaj. Inače ne bi bili pošli tako daleko kao na neki pustolovni put. Zato su upoznali u Djetetu, povijenom u penelence jedne radničke žene, Spasitelja svijeta i pobožno Mu se poklonili kao svome Bogu.

Svatko tko hoće u svojoj duši doživjeti Božićni mir i slušati anđeosku pjesmu mira, neka pođe s »Mudracima s Istoka« za Spasiteljem i otkine se od onoga, što ga u tom prijeti. Što više ljudi i što prije pođe tim putem, bliže će biti trajni mir svijetu.

Čijeli svijet u posljednjim desetljećima imade svoj Advent, svoje čeznuće za mirom i Spasiteljem. Milijuni se za to mole i za tim čekaju. No čini se, da je u tom svemu previse zemaljskih čežnja. Više se čezne za tim, da se riješimo samo zemaljskih tereta i patnja. Premalo mislimo na to, da se u nama umekša ljudska otvrdnulos i popravi pokvareno srce, a to su preduvjeti za dolazak Spasitelja božićnog mira.

Naše dakle adventsko čeznuće treba da bude dublje i da bude više nesebično, ako hoćemo da se kod nas nastani božićno raspoloženje. Mi treba da najprije više mislimo na svoje duše i njihov mir s Bogom, negoli na tjelesno dobro. Zato potražimo kao djeca s čistim i smirenim srcem u Bogu Dijete Isusa kao da ne znamo ništa o lažnim dobrima svijeta. Tada će se nastaniti u nama mir Božji, a preko nas i u svijetu. Imat ćemo Božić.

Malom Isusu

O Djetecе u jasticama s osmišljenom vječnosću,
O Djetecе s ručicama, punim procvale radosti,
O Djetecе s očicama sjaја ranh ljubice
prospj na nam ljupkost milosti!

O Djetecе blago,
dok uspavaniku najlijepšu
Majka ti pjeva,
ne prati te noćnih sjena vjeva,
jer Ti se smiješiš, slatko smiješiš,
pa ličepotom svojom utjehe nudiš.

O Djetecе sveto,
o zoro buduće naše vječnosći,
pohodi duše naše ognjem svoje

svjetlosti!

Na staze naše prospje vilese kilitake,
učini, da suze rode zanosne uzdisaje!

O Djetecе,
zanesi srca blagoću,
zapali duše radošću!

U noći svetoj pokloni vedro nam
ganuće,
da u oku zasja rujno svrhuće!

Sretan Božić i Novu Godinu

svim pretplatnicima i čitateljima želi Uredništvo i uprava

